

zopet vse v redu. — Sedanja srbska vlada je močna in liberalci, če jim to ime pristaja, nimajo nobene moči več pri volilcih. Liberalci so tam na strani razkralja Milana. — V Carjem gradu, glavnem mestu Turčije, pričakujejo ruskega prestolonaslednika in sultan sam ga vzprejme v gostje. Kaj pa to pomeni, in kaj da naj doseže ruski princ pri sultanu, to ni znano. — V Afriki je bojda kolera končala svoje delo ter se ne prikazuje več. Ni čisto za to, da človek verjame. — V Ameriki in sicer v Mehiki, v državi, v kateri je brat našega presvitlega cesarja, nadvojvoda Makso bil tako žalostno umrl, nastala je iz nova rabuka in so streljali na predsednika republike, generala Djaca. Taka je sreča v republikah.

Za poduk in kratek čas.

Iz Slovenije do Adrije.

(Potopisna črtica.)

(Dalje.)

Bilo je najbrž leta 1178, ko je neki Beneški plemič potoval po sv. deželi ter v svoji bogoljubnosti obiskaval kraje, s kojimi je naš Spasitelj v kako koli dotiko prišel. Bil je, se ve, tudi v Jeruzalemu, kjer je na nam neznan način truplo sv. Simeona dobil. Veselo se poda s svojim zakladom na pot proti domu. Srečno je letel brod po morski planjavi od Sorije proti Benetkam po jadranskem morji, a tam ga zasači silni vihar, ki mu polomi jambor, raztrga jadra in celi brod zelo poškoduje. Da bi vsaj svoje življenje rešili, pomečejo vse blago v morje in dospejo še o pravem času v varno zavetje, Zadarsko luko l. 1280. Naš plemič je bil toraj rešil svoj zaklad, kojega je imel v železni škrinji na dnu broda, tako da je mornarji niso niti zapazili. V Zadru se izkrca s škrinjo ter jo vzame seboj v samostan sv. Marije „Puščavnikov“, kjer so bili tedaj najbrž franjevci, da bi tam ostal, dokler se od viharja poškodovani brod ne popravi. Tu izroči škrinjo redovnikom s prošnjo, naj jo pokopljejo, češ: v njej so telesni ostanki njegovega v Palestini umrlega brata, koje hoče zopet seboj vzeti, kedar se brod popravi ter v obiteljskej rakvi v Benetkah shraniti. Ko kmalo na to nevarno zbolí in je brez upanja, da se ozdravi, naroči redovnikom, naj prečitajo po njegovej smrti list, kojega pri sebi hrani, kajti iz lista spoznajo, kaj se nahaja v po njegovi želji zakopanej škrinji. V malih dneh izdihne svojo blago dušo. Razumeje se, da so se po njegovi smrti redovniki brzo priskočili ter segli po listu, v kojem se jim razodene zaželena tajnost. Iz lista spoznajo, da se hranijo v škrinji ostanki sv. Simeona, pravičnega. Hoteč to dragočenoost sebi ohraniti, skle-nejo o celi stvari molčati, dokler ne bi spravili

sv. ostankov v določeni, pristojni kraj. Napotijo se toraj rano v jutro, da jih nikdo ne zapazi, škrinjo izkopat. V Zadru vladali so tedaj trije „upravitelji“ s knezom na čelu. Tem trem upraviteljem javi Bog v sanjah baš isto noč, ko so hoteli redovniki sv. truplo iz groba prenesti, da leži na pokopališči telo velikega svetnika, katero se je pred kratkim iz Palestine preneslo, koje naj izkopajo in ljudstvu v čaščenje izpostavijo. Prebudivši se brzo vstanejo ter hitijo proti omenjenemu kraju. Bog pa hotel, da se prav pred mestnimi vratmi v svoje začudenje snidejo in drug drugemu svoje sanje objavijo. Spoznavši čudno vjemanje sanj hité dalje in dospé v istem trenutku na namenjeni kraj, ko so bil redovniki škrinjo izkopali. Redovniki videč, da ne morejo svoje namere več prikriti, pripovedujejo celi dogodek in dokažejo istinitost njegovo z listom, kojega jim je bil ostavil potnik. Na to otvorijo škrinjo in v svoje veliko začudenje najdejo v njej po vsem neoškodovano truplo. Vsi oveseljeni padejo na kolena ter hvalijo Boga s solzami veselja v očeh, da je blagovolil njih domovino, mesto s tako dragočeni darom obdariti.

„Ovo istinito povidanje primili smo od naših starijih, koji su ga verno u knjigah ispisali, a potvrdjuju ga najboljim načinom one slike, koje se vide na korablji, u kojoj je sahranjeno Sveto Tilo. Te slike prikazuju nam brod vitrimi uzvaljan, vragove, koji nastoje, kako će ga izgubiti, svetca, koji ga brani, redovnike, koji ga brane, redovnike, koji iskopavaju Tilo in tri upravitelje, koji ih u tom zatekoše“ — potrjuje hrvatski pisatelj svoje poročilo. (Dalje prih.)

Smešnica 40. „Hej“, zaupije tuj gospodič krčmarju, „ali ne vidite popa, ki jo maha mimo Vaše hiše?“ „Koga?“ vpraša krčmar. „No, popa!“ zatrdi gospodič; „pri nas velimo tem dolgosuknjačem, da so popi.“ „Tako?“ zategne krčmar, „tako? Pri nas pa pride pač le neotesancu taka beseda na jezik.“

Razne stvari.

(Sv. redi.) Mil. knezoškof so v družbi preč. g. prelata Fr. Kosarja obiskali čč. trapište v Reichenburgu ter so v nedeljo in ponedeljek podelili dvema čč. bratoma sv. rede subdijakonata in dijakonata.

(C. kr. gimnazija.) Novo poslopje za c. kr. gimnazijo v Mariboru začnó že vendar-le prihoduje spomladi staviti in sicer na oglu gosposke ulice in meščanske ceste, nasproti kn. šk. dij. semenišču. V jeseni leta 1892, ima se v njem že pouk začeti. Stroškov račun se razven torišča na 110.000 gld.

(Javna zahvala.) Šolski voditeljstvu pri sv. Vidu in v Selah usojate si prečastitemu

gospodu župniku o. Klemenu Šalamunu pristrčno zahvalo izreči za blagodušni dar (žemlje in vino), s katerim so okrepčali 383 šolskih otrok povodom šolskega sklepa. Bog povrni! Sv. Vid blizo Ptuja, 30. sept. 1890.

Janez Robič, nadučitelj.

(Imenovanje.) Minister za uk in bogočastje je imenoval g. Fr. Leskeja, učitelja v Rušah, za učitelja na c. kr. vadnici v Mariboru,

(Predsednik) c. kr. okrožne sodnije v Celji, c. kr. dvorni svetovalec Ivan Heinricher je v ponedeljek dne 29. septembra umrl in je bil že dalje časa, kakor se piše, za voženiko bolehal. Ranjik je doživel 75. leto svoje dobe in je bil od leta 1876 predsednik c. kr. okrožne sodnije v Celji. „D. W.“ je izdala ob njegovi smrti posebno prilogo svojega lista.

(Letno poročilo.) Učiteljsko društvo v Ljutomeru jz izdalo tudi letos letno poročilo narodnih šol v Ljutomerskem okraji. Razredbi šolske mladine je pridjan zgodovinski spis „Verženski vojvode“ in zemljepisna črtica Ljutomerskega glavarstva. Imenik krajnih šolskih svetov in učencev po pojedinih šolah je pregleden in streže brž starišem in otrokom dobro.

(V kn. šk. duhovno semnišče) so letos sprejeti: v četrto leto g. Viktor Weixler iz Slov. Gradca; v prvo leto pa gg.: Ivan Čemažar iz Sele na Kranjskem, Ivan Gorišek iz Zatičine na Kranjskem, Jožef Janžekovič iz Polensčaka, Alojz Kokelj iz Javorja na Kranjskem, Fortunat Končan iz Žalca, Adolf Kovačič od sv. Jakoba v rožni dolini na Koroškem, Ferdo Kralj od sv. Marjete nižje Ptuja, Jožef Meško od Velike nedelje, Ivan Novoselec iz Brežic, Matevž Osenjak od sv. Lovrenca na Dravskem polji, Martin Pirtošek od sv. Martina na Paki, Karol Presker iz Polja, France Ramovš iz Smednika na Kranjskem, Lovrenc Šlamberger iz Hajdinja pri Ptuj, Mihael Šket od sv. Križa pri Slatini, Ernest Trstenjak od sv. Barbare pri Vurberku, Ljudevit Vrbnjak od sv. Miklavža blizo Ljutomera, Anton Wresovnik in Konjic in Kaspar Zernko od sv. Križa nad Mariborom.

(Sitnoba.) „D. W.“ je bila o dogodkih sokolove svečanosti veliko neresnice nakopičila v svojih predalih in revica je dobila poslej za voljo tega sitnobo za sitnobo ter je morala prinesiti v istih predalih in skorej v vsakej številki vesti, da tačas ni imela nič resnice v svojih predalih.

(Obsodba.) V soboto so bile pred c. kr. okr. sodiščem v Celji prve obravnave proti onim junakom, ki so bili napadli „Sokole“. Ferd. Rutar, komij pri tvrdki Schmidl & Comp., je 7. sept. zvečer v družbi postopačev pretil s palico g. Jak. Doljanu ter so strgali mu klobuk z glave; obsojen je Rutar na 3 dni zapora.

Janez Schaupp, agent pivovarnarja Tomaža Götza v Mariboru, je dne 8. sept. po noči napadel g. A. Porekarja, nadučitelja na Humu pri Ormoži in ga udaril od zadej po glavi, da ga je kri oblila. Pri obravnavi pa je hotel Schaupp vse utajiti, toda bil je obsojen na 14 dni zapora in 33 gld. 28 kr. odškodnine.

(Razbojništvo.) V torek, dne 16. sept. sta v Podgorji blizo Sevnice brata Medvešek napadla kmečkega fanta Gregorja Schmida ter sta ga tako s koli obdelovala, da je v pričo njiju izdihnil svojo dušo. Strašno divjaštvo!

(Razstava.) Na razstavi v Gradci je dobil g. D. Ramuta, posestnik pri sv. Martinu pod Vurberkom, cesarsko darilo 30 zlatov v oddelku za sadjerejo.

(Izlet) priredilo je Jareninsko „bralno društvo“ dne 21. septembra v Spielfeld, in se ga je veliko društvenikov vdeležilo ter je bila veselica pri g. Muršecu prav zanimiva.

(Za dij. kuhinjo) so darovali veleč. gg. Mih. Vošnjak, dež. in drž. poslanec v Celji 100 fl., K. Khern, medicar v Šoštanji 5 fl., prof. dr. Pajek 30 fl., Janez Kramberger, župnik Vurberški 25 fl., Jož. Hrzič, župnik v Sp. Polskavi 5 fl., Meško Davorin, župnik Kapelski 5 fl., Presečnik Gregor, kapelan Brašlovški 5 fl., Simonič Fr., kapelan Zavrčki 4 fl., Ant. Lacko, župnik pri sv. Križi ne Murskem polji 5 fl., Fil. Vihar, župnik št. Martinski 3 fl., Mat. Štrakelj, semeniški duhovnik 2 fl. Bog plati!

(Duhovniške spremembe.) Č. g. Jož. pl. Pol, kaplan v Šmarji, je dobil župnijo v Pišecah in č. g. Jože Muha, kaplan v Čadramu, župnijo v Skomrah. Č. g. Blaž Kukovič, kapl. v Reichenburgu, pride za kaplana v Čadram.

Loterijne številke:

Gradec 27. septembra 1890: 64, 39, 66, 76, 68
Dunaj " " " 34, 47, 11, 72, 15

Glasovir se prodaja pod ceno zaradi pomanjkanja prostora; več se izve pri g. Fr. Krašovic, zatarju v Celji.

Nove orglje z 9 izspremenami, katere čez 400 glasov imajo, se po ceni prodajo. Glas je prijeten in cerkveni, bile bi kinč male farne ali podružne cerkve. Kje, pové uredništvo lista.

Sv. Ema, dne 12. septembra 1890.

3-3

Dragotin Fais, učitelj.

Lepa jabolčna drevesa

4—5 let stara najboljših vrst, priporoča več tisoč po nizki ceni **Jože Janežič na Bizeljskem pri Brežicah.** 3-25